

Essy-li spěwał,
Pilmje džěłal,
Strowja cze
Sawójbnj statol,
A twój šwjatol
Stradny je.

Sa staw spróznj
Naposj móznj
Lubosć ma;
Bóh pať šwěrnj
Pšhes spat měrnj
Čerštwosć da.

Nječ ty spěwałš,
Sawěrnje džěłáš
Wšchědne dnj;
Džen pať šwjatj,
Dušchi datj,
Wotpocznj ty.

S njebeš mana
Nječ czi kmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiz Bóh poda,
Wotšchew cze!

F.

Šerbske njeđzelike łapjeno.

Wudawa šo kóždu šobotu w Šmolerjez knihicizšczečni w Buduščinje a je tam ja šchtwórtlětnu pšchedplatu 40 np. dostacž.

12. njeđzela po šwj. Trojizj.

Šebr. 12, 5. 6.

Čzim czežšcho nam džěło pada, čzim horzjšcho šebi žadamy, šo bychmy wot njeho tež něłajki wužitk abo dobytł měli. Čzěrpnjenja njejšu ja nikoho nicžo lohke. Čzim wjetšche je tež pola naš to žadanje, šo njebychmy je trjebali podarmo pšcheczerpicž, ale šo bychmy tež wot nich prawe žohnowanje měli. Š temu je pať pšchede wšchēm nušne, šo bychmy je woprawdže jako to wobhladali, šchtož šu. Pšchetož ja tym hacž wěz wobhladujemy, šo jej tež napšchecziwo šadžeržimy. Našche šłowo nam praji:

Čhzesč-li žohnowanje mēcž wot šwójich czerpnjenjow, dha njeměj ša šnadne šnješome powucženje. Ša něšchto lohke wšchaf nihtón jo tak lohko njebudže wobhladowacž. Ale w tym „šnadne“ leži tež hišcže něšchto druhe: niz ša něšchto hubjene, wot czehož cžłowjek nicžo nima. A to cžinja cžłowjekojó jara rad. Šsamu wobcžežnosć czerpnjenjow cžuja, jenož k šemi hladaju pod nimi, kaž jedyn, kiž ma czežke brēmjo na šwójim šhribjecze. Ženož cžēmnosć šrudoby widža a nješamóža pšhes jejne cžmome mróczele žaneho šwětla wobladacž. A tola kaž mohle woprawdže něšchto tajke šnadne bycž? Šhryštuš je je přjedy naš šhonil, jich wjele šhonja je š nami a Boža lubosć pošczele je na naš.

Šhryštuš je je přjedy naš šhonil. Še-li šchto czerpil, dha je wón czerpil. Šak wóšje my škoržimy, hdyž dyrbimy jenož ras šhwilku czerpicž. Šhryštuš je jo wobštajnje dyrbjal wot šwójeho naroda w žłobiku šem hacž do šwojeje šmjercže na šchizju. My škoržimy tak hušto:

nikomu šo tak hubjenje njeđže kaž mi, runje ja dyrbju najczežšche a najhubjenšche šhonicž. Ale Šhryštuš je wjetšche a hubjenšche pšcheczerpicł hacž my. Šdže šmy hižo jako džěczi se šwojeje domišny dyrbjeli cžěłacž kaž wón? Šdže šmy wot wšchitkich wopušcženjow byli kaž wón? Šdy šmy tajke cžwile dyrbjeli pšcheczerpicž, kaž je wón w cžošu šwójeho pošlednjeho czerpnjenja, w šwojej šmjerczi na šo wšak? My škoržimy tak hušto, šo naš tak wjele potrjechi. Ale Šhryštuš je wšchitke czerpnjenja dyrbjal na šo wšacž, kiž šu na šemi, dokelž je wšchěch cžłowjekow hrěchi na šo wšak. A kaž nješpokojni šmy, kaž škoržimy na njeprawdu, hdyž dyrbimy ras š njeprawom, bjes winy czerpicž. Ale Šhryštuš žancje winy njemějše. Wón bešche woprawdže to jehnjó Bože šwjate, kotremuž nje-móžesche nihtón žaneho hrěcha domjesč. Šeho je kóžde czerpnjenje, kiž jeho potrjechi, bjes jeho winy potrjechilo, wšchitke šu cžłowjekojó jemu š njeprawom nacžinili. A tola njeje je Šhryštuš wotpokasał, dokelž je njeje ša šnadne měl, ale wjedžesche, šo a tajke žohnowanje w jeho czerpnjenju ša njeho a ša šwět leži. Šdyž pať je wón jo nješł, čhyli my jo ša něšchto šnadne wobhladowacž, ša něšchto, šchtož ša naš njeby žaneho wužitka měło? Abo čhyli mēnicž: Šesufšowe czerpnjenje je wěšcže šwētej žohnowanje pšchinjekło, ale wón bešche Šesufš, Bóh-cžłowjek, kaž žohnowanje pať mohło nam našche pšchinjesč? Niz podarmo dyrbimy na Šesufša pohladacž, kiž je špocžatł a kónž našcheje wěry. Wufnyčž mamy wot njeho.

Šłaj, wšchaf ma a je tež cžłowjekow došcž tajke czerpnjenje š nami měło jemu k žohnowanju. Šdyž šwjaty

japofchtol k Hebrejskim wo tym rěczi, so tajku wulku bylu fweđtow wokolo řebje mamy (12, 1), dha njeměni s tym jenož jandželow, ale cžlowjekow, kiž řu s bėdženja přichšli, řwěđtow žiweje mozy wěrn, kiž řu w mozy řwojeje wěrn cžerpjeli a wřhitke cžerpjenja přcheminyli. A žadny wot nich njepokliwa, řchtož je jeho potřechilo, hač řunjež bėřche jara cžěžke bylo. Spomůmy jenož na japofchtolow abo na Luthera, kiž je cžafř měl, w kotřichž řo mējeřche cžěžko wo mēr řwojeje duřche bėdžicē, w kotřichž řo řdajřche wopuřchčženy byčž wot zyleho řwěta. Spomůmy jenož na pobožnych cžerpjerjow w nařchich wořadach. Dořč cžlowjekow je, kiž je řunje tař derje řaž my, powučenje řhonilo, kiž je tařke řhonilo řebi k žohnowanju. Duž njeměmy tež my powučenja, kiž nař potřechja, řa řnadne. Tež nam dyrřba žohnowanje přchinjeřč. Přchetož

Boža lubořč pōřčžele je nam. Kohož tōn řnjes lubo ma, teho wōn powuči; wōn řhōřta pař řōždeho, kotřehož wōn řa řyna horje wořmje. Nam wřchaf chze řo to druřdy řdacž řpodřiwna lubořč byčž, kiž řchwika. A tola řřebamy jenož na cžlowřkich řarřchich myřlicē. Rađ tež woni wēřčze řenje řwoje džēczi njekhořtaju. Ale hdyž widža, řo na řich řłowa njekedžbuja, přchēř njē řo njedawaju wotdžeržecž, njepořluřchne byčž, řchřōdne wēřž cžinicē, po řtrařchnych pučach řhodžicē, pořhořtaju je, přchihotuja řim řrōřke cželne bolōřčze, řo bychu je přchēd wjele wjetřchim njēřbožom wobarnowali. řchto chžyl řebi myřlicē, hdyž nařch Bōh nař powuči, kiž lubořč je, řo by wōn to jenož teho dla cžinił, řo by nam bolōřčze nacžinił. Tež k temu dyrři jeho najwřchřřcha lubořč wabicē. Wēřčze by tež wōn nam wjele rađřcho jenož řbože a derjehicē wobradžil. Ale řo to řamo cžlowjekej njepomřa, je hižo pola přenjeju cžlowjekow dyrřbał řhonicē. W najwřchřřchim řbožu tola řwojeje wutrobje wot njeho wotwobrocžřřchtař a pořluřchajřchtař na řpytowarja. A my wřchitřž mōžemy řo přchēřo řařřo řhonicē, řo řenje řkerje na řwojeho Bōha njepořabudžemy, hačř potom, hdyž w řbožu ředžimy. By dha pař to lubořč wot nařcheho Bōha byla, hdy by tařke přchidał? Njedyrři wjele bōle wřcho mōžne řpytačž, řo by nař přchēd tym wobarnował? Bychmy řo řemu řa to we wēřčnořčzi džakowali, hdy njebudžřřche řow řenje řaneho powučenja nam pōřklał, řo njebř ju nařche řemřřke řbože nam řow řkařyl a nam s tym do wēřčneho njēřboža a řkaženja by dał bēžecž? řchtož mi bliřko njēřteři, wo teho řo njēřtaram; hačř je řbožowny abo njēřbožowny, je mi wřcho řene. řchtož mi bliřko řteři, teho řyřtam s mozu wot řkaženja wotdžeržecž, hdyž we řwojeje řlepořčzi na moje řłowa njepořluřcha. řdyž na přchēčelne wabjenja a řłowa nařcheho Bōha njepořluřchamy, njēje řunje potom to wopořařmo jeho lubořčze, hdyž nař potom hiřchčze njepuřchčzi, njerjēřnje, řaž cžlowjekōjo huřto: cžini, řchtož chžēřch, ale řo s powučenjom řpyřta? A hdyž tařke Boža lubořč nam pōřčžele, potom dyrřba tola tež nuřne byčž. řřnano řu to pořředne, řchtož nař hiřchčze přchēd wēřčnym njēřbožom wobarnowacž mōže. Pjaričze wřchaf, řač chžyli powučenja řa řnadne džeržecž, kiž nař trjēchja, hdyž řebi pjaricē dyrřbimy, řo Boža lubořč je nam pōřčžele? řohnujmy tu řuku, kiž je nam pōřčžele, potom tež řohnowanje wot nich řmējemy. řamjeñ.

Trawa řwjadnje, kwěřka wotpadnje, ale řłowo nařcheho Bōha wotřanje wēřčnje. (řef. 40, 8.)

ředny řranzowřki řolporter řetka młodženzā na drořř. Wōn řemu řene řwojich řniřow na přchēdañ pořřiczi. řōn młodženz

wocžini řniřu, přchēřlada ju s ředžblimōřčžu a wučežze přchi tym mjelčzo řwōj řtestament s dņřřafa, kiž bē hižo jara wjele řřebany. „Wāřche řniři“, džēřche wōn, „řu te řame, řaž moje, moje wořebne, najluřbřche řniři; te řame řu njē ře řtracha řłōřčow a řubjēřřta wuwjedle, do kotřehož bēch řapadnył; řa bēch pjarjedy wopilž, njepōřčřwř a bohahanjeř, ale nēřk, řhwaleny budž Bōh, cželčřuju a lubuju jeho řwjatu wolu a wolu jeho řyna řesom řhryřta.“ řchto dha je wam tola tute řniři dał? džēřche řolporter, „nēřto“; na řajke wāřchne nēřto? „řo woprawdže nēřto njebē, hačř Bōh řam, přchetož řako řunu nēřajři řarř řhamor wupřōřnjach, namafach tutu řniřu, kiž bē zyle řakurřena a řapřōřchena; řa chžřch rad wjedžicē, řchto w njēj řteři, a řako bēch řhwilku w njēj cžitał, bē mi to cžitanje tał wařne, řo řo wot teho cžāřa řem řenje wjāřž wot njēje džēřil njēřřym“. Ale njewēřčze dha, řchto je tu řniřu tam položil? wopřařcha řo řolporter. „řwoje řarřřchēř“, džēřche młodženz, „kiž bēřchtař tuřamu wot wořebneho řnjeřa w řariřu darmo dořtałoj.“

Přchēř iute řłowa tōn młodženz wjeřēle řwēdčjenje wo teř nadžřji wotpōřži, kotřřž bēřche přchēř Bōžu řnadu s cžitanja bōžeho řłowa dořyl. 2. řēřra 1, 19.

Pučenwanje po Bōžim piřmje

abo

řajke myřle nadeñdžech, Bōže řłowo cžitajo.

řodawa řwēřny cžitař „řomřaj Bōh-a“.

1. řniři Mōjřařowe, 41. řaw.

(řofracžowanje.)

27. řřyřom řuche a řubjene řruwř pař, kotřēř po tamnyř řjanyř a tučnyř řruwach w přēmim řonje wulēřechu, řu řyřom řēta zyle druřeho, wobřařej tutřch druřich řruwow podobneho cžāřa. A řyřom cžēřke a wuřuřchene řłōřř, kotřēř w druřim řonje po tołřřřch a polnyř řłōřach wurořčžechu a je řpōžerachu, řu řyřom řēta drořoty.

28. řo je, řhromadžu-li řřōncžnje wułōženje do řeneho řłowa, řchtož řym řaraonej pjarjedy pjaril: řo Bōh řaraonej přchipowjeda, řchtož budže cžinicē.

29. řlej, řyřom bohate řēta a s nimi Bōžeho daru nadořč, přchřřdu do wřchitřeho řgyptowřřeho řraja.

30. A po nich přchřřdu řyřom droře řēta, řo řo budže bōřř řabřč wřchitřēje tařēje polnořčze, kotřāř je byla w řgyptowřřej. A drořota budže džēř a bōle řrař, Bōži dar s polow mjēř řyřom bohatorymi řētami, pōžřecž.

31. řo njebudža řřōncžnje ničō wjedžecž wo plōdnořčzi w řraju, kotřāř je do teho w řraju byla, přchēd drořotu, kotřāř potom přchřřdže; přchetož wona budže jara wulka.

32. řo pař je řo řaraonej řōn dwořřž džal, pořařuje, řo je wot Bōha a řo Bōh to bōřř dořonja. řrucže je to wobřamřnył a bōřř řwjedže.

33. Nēřk řhladař řebi řarao mudřeho a rořumneho muřa, kotřehož by pořtařil řa řarjadniřa řgyptowřřeho řraja.

34. A tał cžini řarao a pořtař řařtojnřkow, řarjadniřej poddanyř w řraju, řo bychu brali pjarř džēř wřchēř řnjow s řgyptowřřeho řraja w řyřom bohatoryř řētach, a řo by to był řakořřž pořtařeny dawł řa řkala, kotřřž řu luđō dořal po řwojeje dořrej woli dawali. A řařtojnřž njēch řhromadžuja wřchēřaku potřjebu, pořtařeny pjarř džēř, třch řyřom dořřřch řēř, kotřēř přchřřdu.

35. A řařtojnřž njēch nařřpřuja na řaraonowe řitne řubje řa potřjebu w mēřřach, a njēch ju řhowaja.

36. řo budže potřjeba řřhowana řrajej w řyřom drořich řētach, kotřēř do řgyptowřřeho řraja přchřřdu, řo by řrař řłoda dla řōnž njewřřal.

Wēřni přofetojo Bōži njewēřchčza jenož přchichodne, ale dađza tež řřēřki, řo mōhle řo přchřřhadžaze nuřř wotřřonicē. Bōh řpōžčzi řim dar řa powučenje a napominanje, řo njebřchu přchichod bjeř wužitka přchipowjedali.

řohladařmy, doñž s řořefowřmi řawřřnamy pořracžujemy, řchto řo dženřa w řgyptowřřej řtawa, řo by řrařna plōdnořč přchibjerala, a řo mōhli luđō bohatoryře řne domřhowacž, džřli hdy pjarjedy.

Nēřchto s dženřniřchēje řgyptowřřēje.

Dwazety řēřřtoł po řbōžniřowřm narōdu je řo řēdma řapōčal, a hižo řhwata přenje wulřōtne džēřo cžlowřēje mudřōřčze a cžlowřēje pōřžř na řōnž: řu to hōbřřke řiřřke nařřpřř w řgyptow-

fkej, kotrež fu Zendzeleženjo blisko pschi měsce Assuan natwarili. Tele wulkotne dželo placzi něhdže 100 millionow hriwnow, a tam džela 25,000 jendzelskich, italskich a domjazych dželaczerjow. Sa pošlednje měřazy je dželo derje pokročilo, so je hižo džel twarjomnych našypow dokonjany.

Wschón šwět šajimuje šo, kak tuto dželo pokročuje; wschako kóždy, kotryž Egyptowski nělak snaje, wě, so šo tu našypny sa špomoženje Egyptowskeje wulzy wažne. S našypami budža šchěroke krajiny, pokryte je žehliwym pěkšom, pschetworjene do plódnjeje semje. Potom njebudže niz jenož sa Egyptowski došč pschěny narosć, ale s Egyptowskeje budža mnohe europiske kraje, kotrež dženska w Amerizy kupuja, šwoju potrebu natupowacž.

„Nil je Egyptowska, a Egyptowska je Nil.“

To špónawšchi šwjedže někotrych na myšl, so bychu Assuanške našypny natwarili. Bjes Nila by Egyptowska šhubjena krajina byla, a s Nilom, kajkiž je dotal byl, je khudy kraj, čašto s hlodom čwilowany (sa Josefowe čašy kydom lět dolho). Woda, kotraž by mohla šuchu puščianu s pěkšom do semje pschetworicž, na kotrež mohli ludžo wob lěto tróžy domkhowacž, je dotal bješe wscheho wužitka šo wuliwala do Šsrijedžnosemškeho Morja.

Našypny, kotrež šo nětkole našypuja, maja 10,000,000 t. abo 200,000,000 zentnarjow wody šahacžicž. Sa našypami nastawa kóžde lěto wulki jěsor, hdžež budže šo plódna semja nahromadžicž, kotruž Nil s hornich Sudanskich stron šwuwopłokuje. S pódlanštimi našypami budža šo tute wodžišta do wschelatich pschěrowow wodžicž, so bychu kraj powodžile. Dotal nahhadžesch w Egyptowskej jenož na wuskej šmusy pschi Nilowymaj brjohomaj plódnju semju, tam hdžež šo wulke wody krajinu powodžile. Šches dotwarjomne našypny šo tuta plódna semja wo 2500 jendzelskich kóšnych mil powjetšchi, kotrež šo 1,600,000,000 hr. hódne. Sa natwarjenje ma šo něhdže 100,000,000 hr. wudacž; tele pjenješy ma Egyptowska sa 30 lět wotplacžowacž, budže-li twar dokonjany.

Našypny, kotrež Nird a Sous w Londonje twarja, šo wulka kamjeńtna murja, na wschě 2 kilomet. dolha, kotraž šaha s praweho Niloweho brjoha na lewy. Še-li woda špadnyla, šaha murja 90 stopnjow s wody, a murja je horka 50 stopnjow tołsta. To budže s dobom móst, po kotrymž Egyptowske karawany Nil pschěndu. Našypny maja 180 špuschčadłow, kóžde 6½ stopnja šchěroke. Šlubina pschi špuschčadlach je wschelaka, někotre šo 11½ stopnja, druhe 23 stopnjow hluboke, dokelž je tež rěčnišchězo wschelako hluboke. Šso wě, so wody na tele špuschčadla s hobrškej mozu tlóčža, na někotre se šylnosću 200 zentnarjow. A tola šo špuschčadla tak šaložene, so móže je jenicžki čłowjek wuhibacž.

Šso wě, so bě psche wschu měru čžežto, wschě pschecžiwnosće pschewinyčž, kotrež chychu tutón wulkotny škutk čłowškeje mudrosće šodžewacž. Štajnje, hdžž Nilowe wody pschiběrachu, buchu nje-dokonjane džele našypow powodžene, a džela buchu čašto na někotre měřazy šahacžene. Čašto mějesche šo semja hluboko wuwjercžicž, doniž móžachu šo murje na frutym podložku šaložicž. Tola wschě tute pschecžiwnosće je čłowška mudrosć pschewinyla, a šawěšče je dženska bješe wscheho dwěla, so šo wulkotny škutk šbožownje dokonja.

Sako bu přeni króčž snate, so ma šo tajšele muriško natwaricž, běchu wschitzny starožitnosćerjo a lubowarjo wuměškich dželow wulzy poštroženi a rošhorjeni bojizy šo, so budža wodžišta šlawnu šwjatnizu w Šilá s čašow stareho Egyptowskeho póhanštwá šalecž. Tute stare rošpadanki šteja na kupje, s palmami wobrosćenej, w Nilu, kotraž dyrbi šo šhubicž, hdžž šo špuschčadlu w našypach šahacž, a bychu-li šo našypny tak natwarile, jako běchu s přenja wumyšlene, potom bychu tež šwjatnizu powodžile. Tola wulka šyła nahladnych ludži, wučenyh a tajkich, kotsiž stare wuměške džela lubuja a čžescža, je pschecžiwno tajkim wotmyšljenjam wojo-wala, a tak šo šo nacžiški pscheměniš, so wostanu rošpadanki tež pschi najwjetšich wodach na šuchim štejo, hdžž šo tež šupa přeni króčž w 3000lětnych šlawišnach pod wodu podnuri.

Šajimawe je tež, kak je šo wulkotny pschedmjet šapocžal a špletl. Hdžž bě šo tutón pschedmjet přeni króčž s hlowny někajšeho čłowjeka wunuriš, radžachu šebi někotsi Londonszy knježa radu, a pošdžišeho woprašchachu šo Benjamina Bakera a Šohna Nirda wo jeju mēnjenju. Potom šo prášchachu, kak mohli sa to pjenješy šwjescž; tehdom šwoli Ernest Kassel, kotryž je wóndny Zendzelskemu kralej Eduardej wulki pjenješ daš, so by šo hojerija sa khorych na šuchocžinu natwarila, pjenješy sa našypny, w Egyptowskej psched Nilom natwarjomne. Tamni tijo bohacžkojo podachu šo do Egyptowskeje; dužy po pučžu šestajachu wumēnjenja. Běšche runje

šrijeda, hdžž do Egyptowskeje pschijedžechu, a hižo njedželu bě Egyptowske knježestwo do wumēnjenjow šwolišo. Na druhe ranje jedžeschtaj Kassel a Baker hižo šašo domoj. Tak běšche šo Egyptowskej sa šchthri dny porucžnosć dostala a pschijala, kotraž ma sa kraj nješchewidžomnu wažnotu. Šo budža tute našypny Egyptowske šamery do žyła powrócžicž, je jašne a wěšte. Nětko halle budže sa ratarja móžno, po šašadach našcheho čžaža hospodaricž, hdžž šo šo dotal hišchěže najšastarske naprawy a nadoby našlowale.

Šjenješy, kotrež dželaczerjo, našypny twarjazy, dostawaju, pschijnešy kóždy tydženi wjelbludy na khribjetach wo wulkich mēchach. Šched „Assuanškim bankom“ dostanu škocžata šwoju čžežu na khribjet a nješy ju, pschewodžane wot brónženyh psches puščianu na robotne mēštna. Kamjenje sa Nilške našypny šamaja w šamych škalach, hdžež šo w šastarsku kamjenje šamali, so je šo mohlo mēsto Šilá natwaricž; s nich je šo tež „Aleopatrina jehla“, wulki kamjeńtny štolp, kotryž dženska Šhemšny brjóh w Londonje pschi, šukamal. Še šamych kamjenjow, s kotrychž šo šo psched ššitnyšazlětami žalostnje wulke pomniki na rowach Šaraonow natwarile, twari dženknišche čłowjestwo našypny, kotrež maja Egyptowskej nowy a šbožownišchi pschichod šwjescž.

(Potracžowanje.)

Čžiš pokutu!

Šlób: Šchtož Bohu wjeršchnemu šo poda.

Tak, hrěšniko, ty w runej mēri
Š tej heli napschecžiwno džesch,
Hdžž t pokucže twój Bóh čže čžeri,
Ty šwoje šbože poklijesch.
Hdžž Bóh to njebo wotewrja,
Ty t heli džesch do škaženja.

Tak wěrnó hacž je Bóh na njebju,
Ty wschědnje hušto wuprajíš,
A nimasch tola Boha šedžbu,
Šchi wschitkim, šchtož tu wurěčžiš;
Šches škutk a šlowo wosjewiš,
Šo ty do Boha njewěriš.

Kak hušto prajíš: duschu wěrnó,
Š tym šwoju duschu šastajíš,
A wěšch, so njeje ničšo wěrnó
Wot wscheho, šchtož ty wuprajíš.
Ty wotpoložíš pschibahu
Tež njeprawu sa čžajnu ššdu.

D čłowjecže, šchto šwěriš šebi,
Nješlyšchíš Bohu šrimanje?
Tón Knjes je wschudžom blisko tebi,
Njewidžíš jeho blyškanje?
Hdže je sa teho šhowanka,
Kiž Bohu mjeno sa šmēch ma?

Šlaj, šajke šyly Boho' wóššta
Šsu na šemi a na njebju,
Kak wulka móž a krašnosć bóššta
Čže wobdawa a trašchi tu;
To wscho, hdžž Bóh 'mu porucži,
Čže šhošta, wola t pokucži.

D hrěšniko, šo tola dopomni,
Šchto Bóh je čžiniš na tebi.
Šchto wón čži šlicži, šwěru wopomni,
Šo njewostanješch w hrěšchnej čžmi,
Tež šwojoh' šyna podawa
Twój Bóh čži tu sa Šbóžnika.

Kak wulka je ta lubosć byla,
Kiž šwoju krej je pschelala,
Šo wutrobny by rošmjekšnyla
A twjerde myšle šlamala!
D Šesu, ty naš lubujesch,
Na šchizju sa naš rukujesch.

Wschitko, schtož wy chycze, so bychu wam ludžo ciniłi, to ciniće wy jim tež.

Mat. 7, 12.

W hydromlětniej wójnje běšche junu wojeſtkemu wyſchkej ſ mje-
nom Stojuwilej poručene, ſelenu zhyrbu ſa konje pytacz. Wón
ſo teho dla ſe ſwojimi jědnymi na jenu pſchipoſaſanu krajinu
poda; ale tam kolo wokolo ničžo hač ſam u holine namaka. Na-
ſdala paſ tola mału kſhěžu wuhlada. A tej ſo wón hnydom poda.
Bo nutſkapanju do teje ſameje wobſtarny muž ſe ſchědžiwěj
hlowu ſ njeje wuſtupi. „Stary nano“, džeſche ſ njemu tón wyſchł,
„poſaſaj mi tola polo, hdyž mohl moji ludžo ſeleneho doſeč ſa
konje naſcheho wójſka ſobu wſacz.“ „To dyrbi ſo ſtač“, wot-
molwi ſchědžiwz a džeſche prjedy teje cžrjody. Dake po kſhětrej
kſhwilzy ſ rjanemu jecžmjenjej pſchidžechu. „Tudy je, ſchtož pytamy“,
ſawoła wyſchł. „Niſchěže mału kſhwilku ſo ſcžerpněže“, džeſche tón
ſchědžiwz. Wozazy ſo ſpokojichu, ſa nim dale cžehnichu a na po-
ſledk ſ druhemu ſahonej jecžmjenja pſchidžechu. Tudy cži jědni
ſ konjom dele ſlěpwydchi tón zhyr rjany jecžmjenj poſhyczechu, do
walcžkow jón ſwjaſachu, te ſame na konje ſpoſichachu a ſo ſwój
puč wróčichu. Wo ſaplacženju paſ, kaž wójſke pramo je, žana
rěč njemóžeſche byč. To tež tón ſchědžiwz derje wjedžeſche. Pſchi
wotſalenju džeſche tón wyſchł ſ ſtaremu wodžerzej: „Wy ſeže naſ
podarmo taſ daloko wjedli; tón prěni ſahon jecžmjenja bē wjele
rjeſchi, hač tón!“ „To móže byč“, wotmolwi ſchědžiwz; „ale
tamny njeje mój.“

Ste ſwědomnje.

W dželacžerņi ſamkarja Hobrafa, kotraž běšche w ſadnym twa-
rjenju na Aleksandrowej dróſy w Barlinje, klepaſche ſo wot ranja
hač do wječora. Wón běšche hódny muž a mješesche ſ 30 ludžimi
doſeč dželacz, ſo by wſchitke ſkaſane dželu wuwjedł. W bėhu lět
běšche ſebi něſchto nalutowal a wſchitzy mējachu jeho ſa ſamožiteho
muža. A na dobo běšche kónz ſ nim, w dželarni bu cžicho, durje
ſo ſamknychu a hdyž ſo ſažo wocziniču, ſta ſo to na pſchifaſnju
ſudniſtwa. Ssudniſti ſaſtojniſt běšche pſchichoł, grat a wſchitko
druhe cžafacz. Kak běšche to pſchichoł? Wiſchtr běšche twarſtkemu
jebatej do rukow padnył, běšche ſamkarſte dželu ſ wjazy nowo-
twaram dželal, a dofelž twarſki knjeſ hnydom njeplacžeſche, běšche
jemu na požczonku dał. Wón běšche želeſo ſ wulkemu dželu ſebi
wobſtarał, pol lěta ſe wſchěmi ſwojimi ludžimi dželal, mſdu ſa nich
placzil a ſwoje žyle ſamoženje nutſtyknył a — žaneje mſdu ſa
dželsto doſtał. Žako potom pſchecžiwu dołžnikej ſkoržeſche, ſo poſaſa,
ſo nowotwarjene kſhěže dawno wjazy wobkědženſtwa twarſkeho
knjeſa njebėchu, ale ſo běšche je na ſwojeho bratra piſacz dał a
ſo prěniſchi ničžo njewobkědžeſche, ſchtož by wboheho ſjebaneho ſa-
runacz mohl. Pſches 7000 tolet wón ſhubi a mješesche hiſchěže
wyſſoſe ſudniſte kſhěſty placžicz. — Wón paſ widžeſche njeſkicžom-
neho cžlowjeſa nimale wſchědnje w kraſnym, wot dweju koni cžehnje-
nym woſu nimo ſwojeho doma jěčž a myſleſche ſebi, ſo ſo pſches
konje a wós někał ſaruna. Wón pōſla po ſudniſteho ſaſtojniſta
a jało wós nimo jědžeſche, tón wſchitko cžafasche, ſebi tež wot
njeho cžakniſt žadaſche, kotryž na dołhim, cžezkoſlotym rječazu
wiſaſche. Sa někotre dny paſ doſta wón wot ſudniſtwa powječž,
ſo cžafane wězy niž cžafanemu, ale jeho bratrej ſluſcheja a ſo maja
ſo teho dla won dacž. Duž dyrbjeſche ſažo placžicz, ſudniſtwa,
ſa konje. To džeſche pſches jeho mozy, wón te kſhěſty placžicz
njemóžeſche a bu ſam cžafany. Wón běšche wſchitko ſhubił. Duž
poda ſo do ſwojeje domiſny pola Harza a žiwjeſche ſo w lěče
jało wodžer pučowarjow, w ſymje puſchčejeſche drjewo. W ſamot-
nej kſhěžzy pſchi lěžu wón bydleſche. Taſ ſapocža po nēcžim ſwoje
njeſbože a teho, kotryž běšche jemu jo pſchihotował, ſabwacz.

Wjazy lět běšche ſo minyło. Na horzym lětnym dnju džeſche
ſažo na ſwoje dželu, wróčzi ſo paſ popoldnju ſahe dom; pſchetož
jeho dobre wócžto běšche ſo na njebju na ſo pſchibližowaze nje-
wjedro dohladało. A bōrſy cžorne mrócžalki horje cžehnichu, ſa-
pocža ſo kſhlyje deſchčicz a hory ſchumjachu wot hrimanja. Duž
ſo durje kſhěſje wocziniču a muž nutſ ſkocži, blėdy a tiſchepotazy
a proſcheſche ſ tiſchepotazym hloſom wo wukhow.

Sōrke ſazpiwanje běšche na wobličžu wodžerja pſchi wohladanju
zuſeho pōſnacž, pſchetož wón běšche w nim teho pōſnał, kotryž běšche
jemu něbdy tajku hōrku ſrudobu nacžinił. Schto cžinicž? Wy ſo
na ſwojim njeſchecželu wječžil? Njebn jeho won ſtorcžil do
ſtrōželow ſaſhadžazeho njewjedra? Ničžo wot teho, ſprawnemu

cžlowjeſkej je tajke wječženje napschecžiwne, wón njecha ſe ſe ſlym
ſaplacžicz. Wjelcžo jemu ſtoł ſtaji a jemu kawaſche, ſo by ſo
ſhnył. Tón paſ běšche jeho tež ſeſnał, wſchón ſahanibjenny ſ ſemi
hladaſche a ſaſtrōženy kłowa džaka bōrbotaſche. Sdy by ſebi to
myſlił, by radſcho w njewjedrje wotlał. Roſwjeſelaze pučowa-
nje běšche jeho jow pſchuwjedło, njewjedro běšche jeho pſchekhwatalo
a pſchipad běšche taſ wjedł, ſo wón pola teho wukhow pytaſche,
kotrehož běšche do njeſboža ſtorcžil. — Njewjedro dale ſaſhadžeſche
do hluboſeje nozy a na to myſlicž njebėſche, ſo by zuſy dale hičž
mohl, wón dyrbjeſche poſticženje pſchijecz, ſo jow pſches nōž wotla.
Žožo ſo jemu pſchipoſaſa a wón ſo ſ mērej poda — ſ kaſtimi
cžuczemi dobrotu taſ ſchibaſzy ſjebaneho pſchijimaſche, móžemy ſebi
derje myſlicž. Žako na druge ranje njeſchidžze a Hobraſ ſa nim
hladač džeſche, poſaſa ſo, ſo je ſo ſhubił. Sradžu, bjeſ džaka
běšche woteſchol, jeho ſe ſwědomnje běšche jeho prjecz cžerilo.
Hobraſ paſ ſ ſwojej žonje rjeknu: „Wón nima žaneje wutrobny.
Wy ſmy w naſchej kſhudobje ſbožowniſchi dnyžli wón“, wón wo-
koſcha ſwoju žonu a džeſche ſ radoſežu do ſwojeho dželu.

Sprawny je ſbožowniſchi w ſwojej kſhudobje dnyžli bohaty,
kotryž je wot ſleho ſwědomnja cžwilowany.

Krótká blidna modlitwa.

Do jědžc.

Božo! pſchecželniwje
Na naſ ſpominaſch
A nam luboſcžiwje
Dary podawaſch:
Twoja wſchědna dobrota
Njech je wot naſ kſwalena!
Samjeñ.

Bo jědži.

Božo! twoja wobrada
Je naſ wofſchewila,
Twoja ruka ſchcžedriwa
Je naſ naſpěčila:
Džak cži wutrobny
Sa to prajimy!
Samjeñ.

Wſchelake ſ bliſka a ſ daloka.

Porjedženka: Knjeſ Wiczaſ, kotryž je ſwoje kandidatne
pruhowanje wobſtał, njeje ſ Porſchiz, ale ſ Pſchichez, kaž běšche ſo
tydženja wopał cžiſchčžalo.

— Wo poſlednim ludlicženju je w Němſkej 56,367,177 wo-
bydlerjow. S nich 4,231,129 druhu rěčž powjeda — a to
3,086,489 pōlſku, 80,361 hollandiſku, 141,061 danſku a norwegiſku,
65,930 italiſku, 2049 ſchpaniſku, 93,032 ſerbiſku, 43,016 cžeſku,
9617 ruſku, 106,305 lithawiſku atd.

— Šendželſki kral Eduard je ſažo taſ daloko wotkhoril, ſo je
ſo ſobotu tydženja ſwjedženſzy kōnowal.

— W bliſkich dnjach italiſki kral naſcheho kſhěžora w Barlinje
wopyta.

— Naſch lubowany kſhěžor je ſo ſ ruſkim zarom w Rebalu
ſetkał. Wobkhad běšche jara pſchecželnny. To na to poſaſuje, ſo je
ſažo pſchecželniſche ſmyſlenje mješ Ruſkej a Němſkej. To paſ je
dobre rukowanje ſa ſdžerženje mēra.

— Sserbiſke powjedańcžto ſ poſlednjeje wójny, kotrež je ſo
pſched kōrtkim w „Bomhaj Bōh“ woczichčžalo, je ſo na wjazore ža-
danje jało woſebity wudawł cžiſchčžalo a je we wudawaſni „Sserb-
ſkich Kłowinow“ doſtač.

A rospominanju.

Kſwal Boha ſa to twoje,
Wopſchkej kōždom' to ſwoje.

Daliſche dobrowólne dary ſa wbohe armeniſke kſyroty:

M. M. žnjomy dar 5 hr. — np.

W mjenje wobohich kſyrotow wutrobny džak.

Gólcž, redaktor.